

БЪЛГАРИЯ Год. абон. 100 лв.
НАДЪ 1/2 год. 60 лв.
ВСИЧКО. 3 месеца 30 лв.

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Шуменъ, срѣда 5 Декемврий 1923 г.

ОБЯВЛЕНИЯ:
 1-50 на кв. сантиметръ —
 годишни, сватбени и ви-
 зитни по 50 лв.
 Справки въ печатница
 Търговски.

СВОБОДА
ПРАВДА
ЗАКОННОСТЪ.

Независимъ народенъ вѣстникъ за политика, култура и патриотизмъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

За сезона при магазин „ЕЛЕОЖОРА“
Г. М. Иванов
 нова партида трикотажи: костюми, рокли, блузи и роклички. **Галози всички видове,** мъжки шапки, чаджри, ризи и др. артикули
 ЦЕНИ ПО КУРСА
 3-5

Въ модерната обущарница
на ЯХО КАЗРЖКОВЪ — Шуменъ
 ул. „М. Луиза“ до Банка „Плиска“,
 се изработватъ всѣкакви модни ОБУВКИ при най голѣма конкуренция по цѣна и качество и гарантирана трайностъ.

Слугиня, добра ГОТВАЧКА
 срѣщу задоволително възграждение търси
 ДОСИ КЖРДЖИЕВЪ.

ЗА СЕЗОНА
 Ще намерите винаги въ Шивашкото Ателие на
Коста Юр. Тайдарджиевъ — Шуменъ
 срѣщу читалището „Арх. Михаилъ“ до Селевлу.
 Чисти Английски и Български платове и всички необходими Шивашки Артикули при най-износни цѣни. И въ сжщото се изработватъ най-модерни мъжки костюми.
 Посетете ателието ми и ще се уверите въ истиностъта.
 2-3

ВНИМАНИЕ!
 Имамъ честь да съобщя на почитаемиѣ си, клиенти и шуменски граждани, че се уволнихъ и по-случай уволнението ми отъ 1 Декемврий т. г. прѣместихъ бржснарницата си въ новото здание на Иванъ Стояновъ находящо се на ул. Славянска срѣщу „старата круша“ до Аптеката на Риза Ахмедовъ. Въ сжщата, всѣкой посетителъ, ще бжде задоволенъ съ най-хубаво бржснене и стрижене, при най-образцова чистота, сжщата при ема и Абонати.
 2-3 Съ почитание: **ГЕНО ДИМИТРОВЪ.**

Мараба Иване
Каде отивашъ?
 При Джора Грамофончето
 въ обущарското му ателие за да си поржчамъ ббуща
ЗДРАВИ И СОЛИДНИ ГИ ПРАВИ.
Ами кждѣ му се намира атилието?
 срещу Дрогерията от долу сладкарница „Малина“.

Рекламирайте чръзъ „Народенъ Сговоръ“.

Амнистията.

Амнистията се учредява по законодателенъ редъ и не трѣбва да се смѣсва съ помилването. Съ амнистията се счита, че дадено прѣстѣпление не е извършено никога и се заличаватъ всичкитѣ му слѣди и послѣдствия. По общо правило амнистията се прилага въ извѣстни случаи, като изключение и то по-вечето за прѣстѣпления отъ политически характеръ, когато законодателя мисли, че чръзъ този актъ на амнистиране, не буди никакво съмнение на бждащи опасности, и ще затвърди едно положение на по-пълно спокойствие, миръ и редъ.

Тази дума и този актъ тѣй чужди за нашия животъ въ миналото, днесъ сж си извоювали широко право на гражданственостъ, и отъ едно рѣдко изключение се прѣвърнаха на обезцѣненъ артикулъ, който може да се купи отъ политическия пазаръ на всѣко едно управление.

Вмѣсто да се прибѣгва до амнистията, като изключение, за стабилизиране на пълно спокойствие, и за прѣдотвратяване на бждащи опасности, отъ амнистията въ миналия режимъ се направи знаме, подъ закрилата на което можеше да се извършватъ безнаказано всички най-позорни прѣстѣпления, и пѣтъ който водеше очевидно къмъ анархия и разорение. Резултата естеството не можеше да бжде другъ освен морално и духовно падение на народа. Послѣдствията се изпитаха послѣдователно като се почне отъ начало на миналия режимъ и се мине чръзъ 17 Септемврий 1922 година до 22 Септемврий т. г.

Четемъ сега, че едно отъ първитѣ законопрѣдложения на днешното правителство въ прѣдстоящото Народното събрание, щѣло да бжде пакъ законъ за амнистия. Ще се амнистиратъ всички прѣстѣпления по събитията на 9-й юний и 22 септемврий т. г. съ изключение тѣзи на прѣдводителитѣ, подбудителитѣ и пр.

Като, че ли всичко се прави, за да бждемъ послѣдователни на миналото. Защо, като се амнистираха най-мръсни прѣстѣпления извършени чръзъ врѣме

на войната, прѣдателитѣ при Добро - поле, метажниците при Владая и София, убийцитѣ на 17-й Септемврий и маса още прѣстѣпления, защо да не амнистираме и ние прѣстѣп. отъ Юний и Септемврий?

Ефекта е по вече отъ поразителенъ. Затвардява се долу убеждението, че въ това направление разлика между миналото и настоящето нѣма. Само, че за да има пристѣпления и то колкото може по вече—масови прѣстѣпления. Не оставя нищо друго освенъ да се вършатъ смѣло и безъ страхъ. Прѣстѣпниците потриватъ самодоволно ржцѣ подъ носа на ужаснитѣ отъ недоумение мирни и честни граждани, които единствени съ своитѣ страдания ще изкупватъ простенитѣ чужди грѣхове.

И послѣдствията отъ новопроектираната амнисия, като начало на едно ново зло, започватъ да се чувствуватъ. Резултатитѣ отъ изборитѣ, нахалнитѣ прояви на дружба-комунизма сж началото, края е неизвѣстенъ.

Чувствуваини тежкитѣ послѣдствия отъ една такава несвоеврѣменна мѣрка, отъ много мѣста се издигнаха гласове противъ закона за амнистията. Съ този въпросъ се е занималъ сериозно конгреса на запаснитѣ офицери, който въ резолюцията си отъ 30. XI намира, че за сега закона за амнистията ще трѣбва да се изостави; прѣстѣпниците да почувствуватъ тежестъта на своитѣ грѣхове, да изпитатъ силата на закона до когато закона и властъта се зачитатъ съ нуждния респектъ, създадатъ си нуждната сила и несъмненъ авторитетъ.

Всѣко нѣщо иска своето врѣме, безъ това вмѣсто да се изпишатъ вежди, ще се изваждатъ очи.

Единъ отговоръ на много нелепости.

Статията „Нрави“, печатана въ брой 31 на вѣстника ни, по всичко изглежда, че е ударила право въ сърдцето дръгливия дракчачъ въ „Шуменски вѣсти“.

Още при основаването на нашия вѣстникъ ние бѣхме рѣшили да не се отзоваваме на познатата дръгливостъ на „Ш. В.“, защото считаме, че въ това отношение може да му прави честь само покойния

„Окржженъ земеделски вѣстникъ“, съ когото на тази арена доста се състезаваха и дѣлиха първенство. Но понеже отъ дръгливостъта когато не се чеше, може да се пощурѣ, рѣшихме да се обадимъ.

Въ броз 67 на „Ш. В.“ нѣкакъвъ си писачъ съ маниери на изпжденъ даскалъ по литература, се заловилъ да ни учи, какъ да различаваме уводнитѣ статии, отъ заявленията до мировия сѣдия. Не знаемъ да ли отъ урока на „Ш. В.“ бихме могли да се научимъ тази разлика, защото самъ „Ш. В.“, слѣдъ каго забърка уводното си мѣсто съ разни нескончаеми архисологически, геологически, антропологически, физиологически юридически и много „ически“ още статии, записа един а отъ „многого“ си главни и не главни редактори за студентъ въ и юридическия факултетъ, за да може поне да научи, че уводното мѣсто на вѣстника не е свинска барлога. А слѣдъ като сжщия редакторъ ходи на „грѣхоопрощение“ при дружбашкия министръ въ София, чувствително се разбра, че уводни статии може да пише вече и купата Розка отъ сектата на адвентиститѣ.

Вѣстника ни билъ натрапванъ по дружбашки маниеръ; този маниеръ намъ не е извѣстенъ, защото съ дружбаши въ това направление не сме се състезавали. Вѣстника не сме натрапвали никому, не сме го изпращали нито на единъ държавенъ, окржженъ, или общински чиновникъ, освѣгъ ако нѣкой е пожелалъ самъ, не сме търсили по „вечния календаръ“ кждѣ могатъ изъ всички краища на България да се намѣрятъ останали отъ деветъ рода Шуменци, за да имъ натрапимъ вѣстника, нито пъкъ сме ходили въ коя да е канцелария да се караме по дружбашки, защо не даватъ обявленията си на насъ, и да прѣтендираме като че ли това право сме го взели на търгъ, или пъкъ ни е завещано отъ „Новоходуносора“, още отъ египетско време. Това могатъ да правятъ само много „главни“ и „неглавни“ и най не главни редактори“, — моралисти които благодарение на това си свойство могатъ да бждатъ много лица въ едно тѣло.

Като не може да прогони обявленията отъ вѣстника ни, които особено много го дразнятъ, „Ш. Вѣсти се заловилъ на дълбокумни разсжждения за разтегливостъта на долния ни етажъ. Разбира се, че този етажъ отъ вѣстника не може да прѣтендира за съвършенство. Духътъ на древния царъ Новоходуносоръ, въплотенъ на ново въ човѣшки образъ нѣкадѣ изъ Чобанъ махлеси, съ своитѣ нескончаеми плоски духовитости, вече цѣли двѣ години разговоръ съ духоветѣ „на она свѣтъ“ и като стара отрепка не се знае до кога ще избѣрва долния етажъ на „Шуменски вѣсти“ — вѣстникъ за култура политика и общественъ животъ. Ние ще чакаме Новоходуносоръ да свърши своитѣ „царски“ разговори съ духоветѣ отъ невидимия миръ, за да му прѣдложимъ да прѣкара послѣднитѣ си дни и при насъ, но се страхуваме, че този „веченъ“ разговоръ, ще свърши тогава когато и самия авторъ се прѣсели на „она свѣтъ“, гдето въ срѣдата на шуменската колония, между Боку-басмаза и др. негови „приятели“, ще намѣри по-

